

psychics tardans, que no apareixen més que algunes setmanes després.

Els deliris immediats que succeeixen sense transició a la sòn anestesica, me semblen deguts a l'intoxicació chloroformica que obra mercès al shock. La promptitud del deliri, sa desaparició en general rapida, son caracter typic de deliri toxic, el gust prolongat de chloroform acusat pels malalts, traeixen, en efecte, llur veritable origen. He observat diferents malalts d'aquest genero.

Els deliris secundaris són deguts, ja a la septicemia, a una infecció accidental, ja, com hi pògut convence-men per analysis repetits, a una auto-intoxicació ja existent, o realisada en certs individus menys resistents pel shock operatori. Són els més nombrosos i els més typics.

Els deliris tardans són el resultat de l'asthenia de l'organisme, baix l'influencia de totes les condicions que poden produir-la, debilitació progressiva, cachexia, febre, etc. Se presenten, sobre tot, allavors, baix forma de confusió mental asthenica. Poden també, en certs casos, reconeixer per causa ja la cura prolongada llarc temps, sobre tot la iodo-phormica, ja la supressió d'un orgue de secreció interna, tal com el còs thyroide o l'ovari. En aquest ultim cas els trastorns psychics s'acompanyen generalment de phenomens somatics, en particular dels phenomens vaso-motors que s'observen tant sovint a l'edat critica.

Tal és la divisió que m sembla més racional dels trastorns psychics post-operatoris, i tal és l'explicació que sen pot donar. En tots els casos són deguts, per vies diferents, a un trastorn de nutrició, a una intoxicació de l'organisme, i és això lo que explica llur symptomatologia typica.

A primera vista pot sorprendre veure colocal entre ls deliris post-operatoris els deliris del chlorophorm, de l'infecció, de l'auto-intoxicació; més cal de tota necessitat considerar l'intervenció chirurgica no com reduida a l'operació mateixa, sinó com un conjunt, com una especie de drama am proleg, escena capital, incidents, complicacions i desenllaç. Tot lo que juga un paper en aquesta peça n fa part integrant i obra evidentment en tant que element directe o indirecte, immediat o consecutiu de l'operació.

El concepte dels trastorns psychics post-operatoris acabat de bosquejar condueix a certes conclusions pràctiques.

Desde l punt de vista etiologic mostra que si cal esser prudent en les operacions que s tenen de practicar en els predisposats vesanics, cal no esser-ho menys en els predisposats auto-toxics (vells, arterio-esclerosos, alcoolics, diabetics, etc.) i que convé assegurar-se, abans de tota operació, de l'integritat i del bon funcionament dels grans orguens eliminadors.

Desde l punt de vista diagnostic mostra que s deu fer no solament el diagnostic symptomatic, més també l diagnostic etiologic, i buscar, sobre tot per l'analisi clinic, l'agent d'intoxicació.

Desde l punt de vista pronostic mostra que si la gravetat dels tras-